

Arne Nåtedal

29. september kl. 15:54

NUC er ikke for pysser!

Klar for nye utfordringer meldte jeg meg i sommer på NUC 200.

Fjorårets 54km ga meg en forsmak på hva dette går ut på. Veldig bløte forhold, en råttan kropp og en skranglete ankel gjorde det til en slitsom fornøyelse, men det skremte meg ikke fra å ta steget et par hakk opp.

Vi var hele 8 stk som la ut fra Skar leir kl 2000 fredag kveld, ingen no-show!

Regnet hadde gitt seg, temperaturen var fin og alt lå til rette fra naturens side for 2 bra døgn.

Løpsopplegget mitt var et skjema på 22 timer til Mylla, jeg kunne da bruke 24t tilbake og fortsatt ha et par timer i reserve.

Bjørn Inge Hepsøe gikk med en gang, det gjorde snart Bjarne Brynning også. Leif Abrahamsen danna baktroppen, og vi resterende 5 holdt sammen ut i natta. Jeg hadde stor nytte av Gunnar Næss sin deltaljkunnskap, og hadde knapt kartet oppe første 40 km. Terrenget her var også tørt og fint i forhold til normalt. Ved Øyungen tok vi igjen Bjarne som hadde løpt litt feil, og vi var nå 6 i følge på NUC26-runden mot Kamphaug og videre over Bjørnholt; Bjarne, Øystein Jack Næss, Gunnar Næss, Cecilie Longva Igesund, Erling Furunes og jeg.

Ved Appelsinhaugene seig Øystein og Gunnar fra, og det samme gjorde Bjarne ved Fyllingen.

Cecilie og Erling kjenner jeg fra mange timers samløping i SMVE, tempo og ambisjoner har der matcha veldig bra og vi 3 tråkka i vei opp mot Kikuthøgda. Her presterte vi å fortsette på rødløypa mot Porten, og måtte ned igjen og leite etter blåmerker. ☹️

Da vi kom til avstikkeren mot Kjerkeberget fikk vi en status på hvor vi hadde de andre. Gunnar, Bjørn Inge og Øystein hadde der ca 33 minutter på oss. Rett etter tok vi igjen Bjarne.

Vi ankom Katnosdammen 0515 – godt foran skjema til kl 7, og hadde der en kort pitstopp med prepping av middag – Real Turmat to go. Vi fantaserte nå om mulig ankomst Mylla 1630, dette gikk jo veien! :-)

Dagslyset meldte sin ankomst ca ved Elgstøa, en nydelig og solfylt dag opprant, men nattefrosten hang i enda ei stund, med bla grise glatte klopper i myrene, og både buff, lue og hansker.

På vei ned mot Finntjern må Erling ha fått i seg noe Dunderhonning eller lignende, for han bare forsvant i god fart. Cecilie, Bjarne og jeg tok fatt på runden om Steinvollsetra og nordover til Spålsetra, og vårt reviderte optimistiske skjema fikk seg her en knekk. Her ferdes nok omtrent ingen mennesker, og stein, røtter, myr og hundrevis av vindfall ødelegger ethvert forsøk på å holde en anstendig fart. Heldigvis fikk vi lov til å løpe grusvei opp mot Ugla, det er jo billige kilometre, og Sinnerdammen og Finnstad ble passert i greit sig.

Pershusfjellet byr på fantastisk utsikt, men løypa var ikke blitt noe rettere eller flatere siden i fjor..synte det aldri tok slutt.

Så var det nok et «løpestrøk» forbi Tversjøstallen, før vi dro oss over Kolleren, den var like høy som i 2017. Etterhvert blir definisjonen av «løpbar sti» fortløpende forskjøvet, og det blir mer og mer gåing.

Ved Åsjøsetra seig Cecilie fra meg og Bjarne, og vi to dro hverandre inn mot mål. Fort gikk det ikke, våre optimistiske estimer for runding på Mylla ble skjøvet videre ut, og jeg begynte å bli bekymra for hvorvidt det ville være mulig å rekke Skar på 25 timer. Beina var langt fra fine, gåing var det eneste de orka, så det var grunn til å tro at det ville gå mye langsommere tilbake.

Da jeg ankom Mylla var beslutningen tatt om å stå av der. Motivasjonen til nok et døgn på knotestier, hvorav halvparten i mørket, og risikoen for å måtte stå av et eller annet sted i Nordmarka, gjorde at motivasjonen var på bunn. «The final straw» i så måte var turen over Bislingflaka og den «uendelige» sløyfa nedom Syljuseter... hva jeg syns om OOT sin ide om å legge såkalt sommerløype rett gjennom blautmyra egner seg ikke på trykk.

Da jeg kom inn hadde Erling også bestemt seg for å stå av, og etter å ha konsumert en halv termos av Gunnars deilige kjøttsuppe fikk jeg behagelig skyss av Erlings foreldre til toget på Oslo S.

Stor respekt til de som igjen dukka ut i natta: Først Gunnar og Bjørn Inge, så Øystein, og deretter Bjarne og Cecilie. Det krever viljestyrke og mot å velge et nytt døgn «on the trails» framfor en varm bil..

Tanker om feighet streifer jo innom hve i en slik stund 🤔, men egentlig var jeg bare forsynt – og fornøyd med at jeg hadde klart over 100km – ei solid treningsøkt.

Deilig var det å bli henta i Holmestrand av min kjære Bjørg Marit, runde av kvelden med Pizza og øl og legge meg i min egen seng.

NUC går som de fleste veit bortimot utelukkende på merkede blåstier, og som det hevdes er det enkel orientering. Som O-løper er jeg heller ikke skremt av dette, men i praksis er det ikke så rett fram å finne fram for førstegangsløpere. Det er hundre steder hvor man skal holde til høyre hit og runde dit, og når man står der i mørket og speider etter blåmerker og kanskje må dra opp kartet og løpe 50 meter i feil retning for å konstatere at «det var ikke dit vi skulle», da går tida.

Jannicke har gjort en grundig jobb med løypebeskrivelsen, men om man ikke har pugga denne i detalj eller vært rundt løypa på rekognosering, er det krevende nok å finne riktig vei mange steder, og man må være tett på kartlesinga.

Uten forkleinelse for noen - løypa favoriserer uten tvil dem som er kjent, og jeg hadde derfor veldig god hjelp av først Gunnar, og videre Erling og Cecilie som har vært igjennom før, og Bjarne som har «rekka» hele løypa på forhånd. Så om det blir et nytt forsøk stiller jeg bedre forberedt 😊

Mange takk til mine medløpere, først og fremst Bjarne Brynning, Cecilie Longva Igesund og Erling Furunes, som jeg tilbrakte mange timer sammen med.

Tusen takk også til Gunnar for drahjelp de første 3 mila, råd og tips, transport til start, og ikke minst deilig kjøttsuppe på Mylla. Tusen takk Yvonne C. B. Bjerke for servicen!

Tusen takk også til mor og far Furunes, som skyssa meg ens ærend ned til Oslo S!

Fasiten nå dagen etter er at 7 av 8 har stått av underveis, det sier sitt om hvor tøft dette er!

I det jeg skriver dette er Jernmannen Gunnar i ferd med å slite seg opp til Gørjehøgda ca 7km før mål og vil i løpet av halvannen til to timer gå i mål som den eneste fullførende av 8 startende i årets NUC200.

Og selv om han jo har selskap av 3 andre personer i den celebre klubben som har fullført distansen ila 3 år, tror jeg ikke jeg trækker noen på tærne ved å utnevne Gunnar Næss til Kongen Av Nordmarka!

Gratulerer Gunnar Næss, du er helt rå! 👍👍👍